

Pampa.fi

Missions in Costa Rica

[Home](#)

[Blog](#)

[Our family](#)

[Donate](#)

[Ministry Updates](#)

[Contact information](#)

[Our ministry](#)

[Photos](#)

Newsletter

Uutiskirje

[Subscribe](#)

We send out a regular ministry update about work and life to those who are interested. Through the updates we hope to give a better picture of everyday life in the mission field. Many of those who receive our updates have committed to praying for us and to supporting us financially. You can receive the updates by e-mail (subscribe here) or by regular mail (send us an [e-mail](#)). [From this link](#) you can read some of our updates from early 2006.

kirje110407

Subject:

kirje110407

Send date:

2007-04-11 21:48:26

Issue #:

6

Content:

"Mutta totisesti, meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän sälytti päällensä. Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut. Me vaelsimme kaikki eksyksissä niin kuin lampaat, kukin meistä poikkesi omalle tielleen. Mutta Herra heitti hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme." (Jesaja 53:4-6)

Tässä kaksi esimerkkiä työtapaustamme viime viikkojen ajalta. Rukoilethan näiden ihmisten puolesta!

MARIA

Nandayurin sosiaalitoimistosta soitetaan meille ja pyydetään auttamaan erästä heidän asiakasta. Suoralta kädeltä emme voi apua luvata, mutta lupaan lähteä käymään ja tutustumaan tapaukseen.

Marian isäpuoli hyväksikäytti häntä lapsena kunnes äiti heitti kokonaan kadulle. Nunnat poimivat kadulta, kasvattivat ja kouluttivat Marian. Espanjankielenopettajan yliopistotutkinnosta puuttui vain vuosi, kun hän muutti Costa Ricaan lempinunnansa uuden työkomennuksen myötä. Maria palveli katolisessa koulussa ja itsekin uneksi nunnaksi tulemisesta. Kerran hän oli käymässä kotimaassaan ja Costa Rican viisumin uusimiseksi tarvitsi kirjeen koululta. Oli loma-aika, kirjettä ei kuulunut, joten tuhansien muiden tavoin Maria päätti ottaa riskin ja ylittää rajan laittomasti. Rajalla maksetaan pieni summa miehille, jotka auttavat ylityksessä. Mies, jonka Maria palkkasi, raiskasi hänet. Maria tuli raskaaksi, eikä voinut enää palata luostariin eikä katoliseen kouluun. Siitä asti hän on asunut Costa Ricassa eri perheiden luona, joille on tehnyt kotitöitä. Kerran raskaana ollessaan hän kävi Nicaraguassa ja törmäsi samaan mieheen rajalla. Mies vilautti wyöllään olevaa pyssyä ja uhkasi tappaa, jos Maria hiiskahtaisi tapahtuneesta kenellekään. Maria vihasi sisällään kasvavaa vauvaa, menetti kaiken ilon ja toivon elämästään. Nyt, vauvan ollessa 5 kk vanha, Maria on oppinut rakastamaan häntä ja vauvan etu menee kaiken muun edelle. Hän on silti masentunut, ei hoida itseään, eikä pysty ajattelemaan tulevaisuutta. Hän asuu eräässä perheessä Nandayurissa, mutta sosiaalityöntekijät pelkäävät perheen tekevän heille jotain pahaa. Kaikki tämä tuli ilmi, kun hän lääkärissä rutiin tarkastuksen yhteydessä alkoi kontrolloimattomasti itkeä.

Kuinka me sitten vastaamme tilanteeseen? Toistaiseksi kuuntelemalla, rukoilemalla ja asiaa miettimällä. Olemme yhdessä Marian kanssa tehneet suunnitelman hänen paluustaan Nicaraguaan, missä hän voisi asua sisarensa luona, joka on lupautunut hoitamaan vauvaa, jotta Maria voi suorittaa tutkintonsa loppuun. Sitten hän voi saada kunnollisen työpaikan joko Nicaraguaan tai Costa Ricasta. Itse ansatuilla tuloilla he voivat saada esimerkiksi oman kodin ja turvallisemman elämän. Olemme luvanneet auttaa Mariaa saamaan tarvittavat paperit kuntoon ja auttaa häntä rajan ylityksessä, koska hän ei uskalla mennä sinne yksin. Olemme myös luvanneet auttaa miehen tunnistamisessa ja poliisille ilmoittamisessa. Nicaraguassa olemme järjestämässä hänelle tukiverkostoa tuttavien kautta. Minä olen myös lupautunut käymään hänen kanssaan läpi hänen elämänsä ja näitä kipeitä kokemuksia. Tällaisissa sielunhoitotapauksissa toimin omien kouluttajieni valvonnan ja tuen alaisena. Perheenä olemme myös kyselleet mahdollisuudesta, että Maria tulisi meille asumaan siihen asti, kunnes hän on valmis lähtemään.

RODOLFO

Rodolfo on tyypillinen guanacastelainen mies. Hänellä on oma koti, pieni maatila, auto, vaimo ja kolme lasta. Vanhin tytär on fyysisesti vammautunut. Maanomistajana Rodolfo tulee toimeen suhteellisen hyvin ja on erittäin ylpeä työstään ja perheestään. Hän on ylpeä ja kiivasluonteinen, ajautuu tappeluihin ja riitoihin tuon tuostakin. Juotuakin tulee. Perheelle ei ole paljon aikaa; vaimoa ja lapsia on vaikea kohdata rehellisesti ja omana itsenään. Macho-kulttuurissa miehen tulee olla uhoava, komenteleva ja tietyllä tapaa "ylempänä" kuin muu perhe. Hänen sanomisiaan, menemisiään ja tekemisiään ei kysellä eikä kommentoida. Hän on tietysti uskonnollinen katolinen, joka käy messussa ja rutiininomaisesti suorittaa kaikki rituaalit, mutta jonka sydäimestä ja arkielämästä Jumala on kaukana.

Eräänä sunnuntaina he olivat koko perheen voimin katsomassa jalkapallopeleä kylän keskustassa. Eräs humalainen kyläläinen riehui lasipullo kädessä ja vahingossa huitaisi Rodolfon vanhinta tyttärtä. Siitäkös tämä kimmastui ja

ryhtyi heti tappeluun. Potkaistessaan humalaisena Rodolfo menetti tasapainonsa, kaatui taaksepäin ja löi pään kiveen. Hän meni tajuttomaksi ja vietiin heti ambulanssilla sairaalaan pääkaupunkiin. Vamma oli vakava, lääkärit sanoivat, että tuskin enää pystyy kävelemään. Hän oli sairaalassa n. kuukauden ja alkoi hitaasti toipua. Perhe toi hänet kotiin, auttoi jumppaamaan, kuntoutumaan ja pikkuhiljaa kävelemään kepin kanssa. Nyt vaimo ja lapset koulunkäyntinsä ohessa joutuivat tekemään kaikki työt tilalla, perheen toimeentulohan riippuu siitä. He taluttavat kärsivällisesti ja rakastavasti isää kotipihalla kuin pientä lasta.

Tässä tilassa me kuulumme asiasta ja kohtasimme perheen ensimmäistä kertaa. Lapset olivat olleet viime vuonna mukana meidän nuortenilloissa, mutta eivät sitten olleet enää saaneet lupaa jatkaa kristillisissä jutuissa. Ensin Diego pysähtyi juttelemaan ja pyysi lupaa saada rukoilla miehen parantumisen puolesta. Sitten hän tajusi miten vaikeaa perheelle oli pyörittää tilaa ja erityisesti hankkia tarvikkeita Nicoyasta, kun mies ei pystynyt enää ajamaan autoa. Niinpä Diego alkoi muutaman kerran viikossa hakemaan heille Nicoyasta eläinten rehua, tarvikkeita rautakaupasta tms. ja kuljetti Rodolfoa myös kuntoutuksiin. Me aloimme pysähtyä usein heillä kotona tai pelloilla. Siitä alkoi ystävyys ja nyt hekin käyvät usein meillä ja aina ohi ajaessamme saamme mukaan mangoja, sitruunoita, banaaneja tai jotain muuta hyvää. Nuoretkin ovat saaneet taas tulla nuorteniltoihin.

Sitten kuulumme, että he ovat säästäneet kauan rahaa ostaakseen pojalleen tietokoneen, jotta hän voisi suorittaa tekniset opiskelunsa loppuun. He aikoivat ostaa kalliin käytetyistä osista kootun koneen ilman takuuta. (Erittäin tyypillistä kaupankäyntiä täällä.) Pyysimme heitä odottamaan ja otimme yhteyttä Usa:sta tulevaan tiimiin. Sovimme, että tiimiläiset ostaisivat heille sieltä sovittulla hinnalla uuden tietokoneen ja toisivat sen mukanaan. Tämä sopi perheelle, joten he nostivat pankista säästönsä ja tulivat tiimin saavuttua konetta meiltä hakemaan. Olimme kertoneet tiimille hieman perheen tilanteesta. Tiimi antoi koneen heille kertoen, miten olivat ihmeen kaupalla löytäneet viimeisen huippukalliin ja hyvän koneen erikoistarjouksesta 5 min. ennen kaupan sulkeutumisaikaa matkaansa edeltävänä iltana. Yllätykseksemme he kertoivat rukoillen päättäneensä antaa koneen perheelle ilmaiseksi. He saivat myös rukoilla perheen puolesta. Rodolfo ja perhe ottivat koneen ja siunaukset itkien vastaan. Mekin kyynel silmäkulmassa katselimme murtunutta miestä, joka Jumalan edessä näki syntisyytensä ja koki Herran puhdistavan armon ja rakkauden kosketuksen. Hän sanoi nyt tietävänsä, että Jumala sallii onnettomuuden tapahtua, jotta hän voisi lähestyä Jumalaa ja perhettään. Nyt Rodolfosta on tullut aivan eri mies; hän on hellä, rakastava, huomioonottava ja aidosti iloinen. Diego ajoi pojan kotiin samana iltana (joka onnensa kukkuroilla piteli sylissään isoa tietokonelaatikkoa) ja sanoi hänelle, että nyt voivat viedä rahat takaisin pankkiin. Poika vastasi: "Ei. Niillä rahoilla voimme nyt ostaa isäni kauan tarvitsemat lääkkeet."

Terveisin Salla, Diego ja lapset

ps. uusia kuvia netissä

YHTEYSTIEDOT: postiosoite: PO Box 195-5200 Nicoya, Costa Rica,
sähköposti: silva@pampa.fi, nettisivut: www.pampa.fi
kannatustili: SAMPO 800016-70343483 viite: 04404, keräyslupa OKU 136A
rukouskirjesihteerit: Leena Kurppa, Linnalantie 5, 54500 Taavetti, 05-4572061